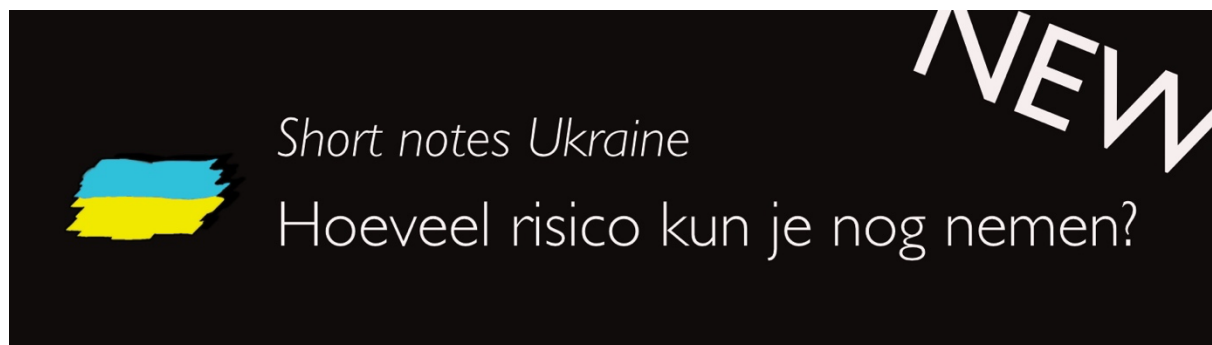

Luchtalarm. Stroom valt uit.

Hoeveel risico kun je nog nemen?

Laatste Short Note speelt met het begrip 'positief' – lichtelijk vergezocht. Zo blijkt achteraf. Daarom: in UA is niks positief. Of de situatie – zoals hier – dwingt je steeds weer richting twee weinigzeggende woorden: 'relatief rustig'. Wat dat precies is? Bang zijn, gecombineerd met *wishful thinking*, vermeende strohalmen en een dagboek zonder *missiles* in je tuin. Hoe bevoorrecht kun je zijn.

Onheilspellend

Totdat de app zich meldt. Weer. Zoals ook opnieuw het onheilspellende koor van honden uit de directe omgeving. Met echo's tussen de bergen. Toch – razendsnel relativeren: bij elkaar opgeteld is het weinig meer dan een eng geluid uit je smartphone en snel gebonk in je keel. Geen vliegtuigen, geen raketten, geen explosies. Groot deel van Oekraïne zou er graag mee willen ruilen.

Generator

Toch – plotseling: meer mis. Geen elektra. Na de sirenes het volgende signaal? Van een oorlog op de stoep nu? Oprukkend richting ‘relatief rustig’? Noodvoorziening slaat automatisch aan. Ook een sinister geluid, zo’n generator. De honden blaffen zich schor.

Wanneer gaan we?

Young boy Dima rent door het huis. Van de ene kamer naar de andere. Alsof hij vlucht van schuilplek naar schuilplek. Of is het oorlogje spelen met zijn, ook rennende, nichtjes. In het ‘Hollands verblijf’ blijft Dima staan. Even. Onpeilbare blik. Wat zou er in dat koppie omgaan? *Ging die Hollander maar naar huis? Dan kan ik hier blijven.* Of – andere mogelijkheid: *Wanneer gaan we nou?*

Leaving Ukraine

De nichtjes van Dima kijken de afgelopen dagen al wat langer vragend naar het ongeschoren bezoek die hun taal niet spreekt. Ze willen ook niet weg, maar zijn oud genoeg om te begrijpen dat die Hollander niet voor niets hier is. Hij is hun chauffeur, weten ze. Of hun *life line* – beetje inspelend op de groeiende onrust in huis. Het lijkt duidelijk. Het moment nadert. Van *leaving Ukraine*.

Verrekijker

Het alarm op de iPhone krijgt een nieuwe kleur – geel. Opluchting. Te vroeg. De kleur zegt niks. Wel de tekst eronder. ‘Blijf in je schuilplaats’ – bedankt voor de vertaling. De mannen staan buiten. In de ondergaande zon. Beetje heuvel op. Achter het huis. Met een verrekijker de

bewegingen analyserend op een doorgaande weg, onderaan de berg. Kilometers verderop een flinke rookpluim. Brandend gras.

Heel UA

De generator stopt automatisch. Dat is een heuse geruststelling. Geen centrale ontploft. Ofzo. Alle smartphones staan op scherp. Wachtend op groen. Veel piepjes, maar nog geen sein veilig. Wel een Viber-bericht dat in vrijwel heel westelijk UA het alarm actief is. Minder geruststellend. Centraal thema als het licht langzaam achter de bergen verdwijnt: hoeveel risico mogen we nog lopen met de kinderen? Het afscheid van de gedoodverfde achterblijvers valt nog steeds niet mee. Echt niet.

Rood

Donker buiten. Luchtalarm. Opnieuw. App: rood. *Again. Good night.* Voor straks.

Volgende ochtend

Groen. Rood. Groen. Geel. Rood. Groen. Viber meldt opnieuw veel beweging in UA-luchtruim. 's Middags van hetzelfde laken een pak. Met veel toeters en bellen. Alles went?

Geert Jan Bak
Zie ook FB.